

OBWIESZCZENIE MINISTRA GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ

z dnia 15 września 1981 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 164 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1971 r. w sprawie rozporządzenia przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi.

1. Na podstawie § 2 uchwały nr 128 Rady Ministrów z dnia 6 lipca 1981 r. zmieniającej uchwałę w sprawie rozporządzenia przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski Nr 18, poz. 151) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 164 Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1971 r. w sprawie rozporządzenia przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski z 1979 r. Nr 5, poz. 45, z 1980 r. Nr 4, poz. 15 i Nr 13, poz. 55 oraz z 1981 r. Nr 6, poz. 46 i Nr 18, poz. 151), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. W jednolitym tekście zawartym w załączniku do niniejszego obwieszczenia pominięto następujące postanowienia:

- 1) w § 1 ust. 3 wyrazy: „15 i”, gdyż odniesienie do § 15 w jego brzmieniu ustalonym uchwałą nr 128 Rady

Ministrów z dnia 6 lipca 1981 r. zmieniającą uchwałę w sprawie rozporządzenia przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski Nr 18, poz. 151) stało się nieaktualne,

- 2) w § 2 ust. 1 pkt 5 w brzmieniu:

„5) o Centrali Obrotu Maszynami i Surowcami „BOMIS” — należy przez to rozumieć Zarząd Centrali oraz jednostki terenowe Centrali „BOMIS”,

gdyż w związku z brzmieniem § 11 ustalonym wymienioną w pkt 1 uchwałą nr 128 Rady Ministrów przepis ten stał się nieaktualny,

- 3) w § 26 ust. 2 lit. a) w brzmieniu:

„a) z Ministrem Przemysłu Maszynowego lub Ministrem Przemysłu Maszyn Cieżkich i Rolniczych, gdy dotyczy ona przedmiotów określonych w załączniku do uchwały”,

gdyż przepis ten stał się nieaktualny w związku z brzmieniem § 11 ustalonym wymienioną w pkt 1 uchwałą nr 128 Rady Ministrów.

3. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

1) § 2 uchwały nr 4 Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1980 r. zmieniającej uchwałę w sprawie rozporządzenia przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski Nr 4, poz. 15) w brzmieniu:

„§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”,

2) § 2 uchwały nr 23 Rady Ministrów z dnia 2 lutego 1981 r. zmieniającej uchwałę w sprawie rozporządza-

nia przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski Nr 6, poz. 46) w brzmieniu:

„§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”,

3) § 3 uchwały nr 128 Rady Ministrów z dnia 6 lipca 1981 r. zmieniającej uchwałę w sprawie rozporządzenia przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski Nr 18, poz. 151) w brzmieniu:

„§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”.

Minister Gospodarki Materialowej: E. Szyr

Załącznik do obwieszczenia Ministra Gospodarki Materialowej z dnia 15 września 1981 r. (poz. 216).

UCHWAŁA Nr 164 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 sierpnia 1971 r.

W sprawie rozporządzenia przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Uchwała ustala zasady rozporządzania znajdującymi się w zarządzie państwowych jednostek organizacyjnych, zwanych dalej „jednostkami państwowymi”:

- 1) maszynami, urządzeniami — w tym również stanowiącymi zapasy inwestycyjne, środkami transportowymi, z wyjątkiem określonych w ust. 4 pkt 7, narzędziami i przyrządami oraz wyposażeniem, zwanymi dalej „maszynami”,
- 2) surowcami, materiałami, częściami maszyn i składnikami produkcji nie zakończonej, zwanymi dalej „materiałami”,
- 3) wyrobami gotowymi i towarami, zwanymi dalej „wyrobami gotowymi”.

Przez określenie „przedmioty” rozumie się w uchwale łącznie maszyny, materiały i wyroby gotowe.

2. Przepisy uchwały dotyczą również:

- 1) urządzeń służących do doprowadzania lub odprowadzania wody, pary, gazu, prądu elektrycznego oraz innych urządzeń tego rodzaju, jeżeli przejmują je przedsiębiorstwo lub zakład zajmujący się eksploatacją takich urządzeń, a nie zostaje jednocześnie przekazane przedsiębiorstwo, zakład lub nieruchomości, w których te urządzenia się znajdują,
- 2) baraków, zbiorników wbudowanych w ziemię, elementów pochodzących z rozbiórki i innych tego rodzaju składników majątkowych, jeżeli można je odzielić od terenu.

3. Przepisy uchwały dotyczą rozporządzania przedmiotami wymienionymi w ust. 1 i ust. 2 pkt 2, jeżeli są one zapasami nieprawidłowymi w rozumieniu uchwały.

Uchwała reguluje również zasady rozporządzania przedmiotami nie będącymi zapasami nieprawidłowymi w zakresie ustalonym przepisami § 13 i § 17 ust. 1.

4. Uchwała nie dotyczy rozporządzania:

- 1) metalami nieżelaznymi i szlachetnymi,
- 2) truciznami i innymi substancjami trującymi,
- 3) uzbrojeniem, materiałami wybuchowymi, sprzętem i wyposażeniem techniczno-wojskowym oraz innymi wyrobami i materiałami produkowanymi według wzorów lub warunków technicznych (technologicznych) wojska,
- 4) towarami przeznaczonymi na sprzedaż ludności, a znajdującymi się w przedsiębiorstwach handlu wewnętrznego, z tym że do tych towarów mają zastosowanie przepisy rozdziału 7,
- 5) przedmiotami znajdującymi się w używaniu polskich przedstawicielstw, instytucji i przedsiębiorstw za granicą,
- 6) przedmiotami przekazywanymi łącznie z przedsiębiorstwami, zakładami lub nieruchomościami,
- 7) taborem kolejowym, pojazdami samochodowymi i przyczepami, statkami powietrznymi i ich częściami oraz urządzeniami specjalistycznymi, używanymi w komunikacji kolejowej i lotnictwie cywilnym,
- 8) innymi przedmiotami, którymi rozporządzanie regulują odrębne przepisy.

5. Uchwała nie dotyczy również sprzedaży ciągników, przyczep, maszyn i narzędzi rolniczych rolnikom indywidualnym lub zespołom rolników.

§ 2. 1. Ilekroć w uchwale jest mowa:

- 1) o ministrach — należy przez to rozumieć również przewodniczących komisji i komitetów sprawujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej oraz kierowników urzędów centralnych,

2) o jednostkach nadrzędnych — należy przez to rozumieć:

- a) w stosunku do przedsiębiorstw państwowych objętych planowaniem centralnym lub planowaniem terenowym, zgrupowanych w zjednoczeniach — zjednoczenia,
- b) w stosunku do przedsiębiorstw państwowych nie zgrupowanych w zjednoczeniach oraz jednostek budżetowych i innych instytucji państwowych — organy sprawujące nad nimi bezpośredni nadzór,

3) o jednostkach państwowych — należy przez to rozumieć przedsiębiorstwa państwowe, kombinaty, zjednoczenia, jednostki budżetowe oraz inne państwowe jednostki organizacyjne,

4) o innych jednostkach gospodarki uspołecznionej — należy przez to rozumieć spółdzielnie i ich związki, kółka rolnicze i ich związki oraz inne organizacje społeczne, na których rzecz jednostki państwowe rozporządzają przedmiotami określonymi w uchwale,

5) o branżowych jednostkach obrotu środkami produkcji — należy przez to rozumieć: biura zbytu, biura sprzedaży oraz centrale i przedsiębiorstwa handlu środkami produkcji — w zakresie prowadzonych branż.

2. Uprawnienia przewidziane w uchwale dla ministrów przysługują odpowiednio wojewodom (prezydentom miast stopnia wojewódzkiego).

§ 3. 1. Zapasy zbędne i zapasy nadmierne stanowią zapasy nieprawidłowe.

2. Maszyny uznaje się za zbędne, jeżeli:

- 1) nie są i nie będą eksploatowane w ciągu najbliższych 12 miesięcy; w stosunku do maszyn nabytych na cele inwestycyjne termin 12 miesięcy liczy się od daty złożenia w banku rozliczenia inwestycji,
- 2) nie nadają się do dalszego użytku ze względu na zły stan techniczny, a ich remont byłby nieopłacalny,
- 3) nie nadają się do współpracy ze sprzętem typowym, a ich przystosowanie byłoby technicznie i ekonomicznie nieuzasadnione.

3. Nieprawidłowymi zapasami materiałów są:

- 1) zbędne zapasy, których nie można zużyć do prowadzenia działalności danej jednostki,
- 2) nadmierne zapasy, które przekraczają ustalone normy zapasów, a w braku norm zapasów wielkości zapasów niezbędne do prowadzenia działalności danej jednostki.

4. Nieprawidłowymi zapasami wyrobów gotowych są wyroby, których nie można było sprzedać w trybie określonym obowiązującymi przepisami lub w zwyczajowo przyjętym trybie ich sprzedaży (zapasy trudno zbywalne).

5. Nieprawidłowymi zapasami towarów w jednostkach handlu zaopatrzeniowego są zapasy przekraczające ustalone normy zapasów, a w razie braku takich norm — zapasy nie stanowiące celowej rezerwy i nie znajdujące nabywców.

§ 4. 1. Rozporządzanie przedmiotami stanowiącymi zapasy nieprawidłowe polega na ich sprzedaży, najmie lub nieodpłatnym przekazaniu.

2. Przedmioty stanowiące zapasy nieprawidłowe, którymi nie można rozporządzić w sposób określony w ust. 1, należy przeznaczyć na surowce wtórne (złom).

3. W wyjątkowych wypadkach (np. w stosunku do maszyn o specjalnym przeznaczeniu) jednostka nadrzędna może wyrazić zgodę na odstąpienie od określonych w uchwale zasad rozporządzania zbędną maszyną.

4. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Ministrami Handlu Zagranicznego oraz Finansów wydaje przepisy w sprawie gospodarowania maszynami i materiałami używanymi na budowach prowadzonych za granicą przez polskie przedsiębiorstwa.

§ 5. Kierownik jednostki państwowej decyduje o uznaniu zapasów maszyn, materiałów i wyrobów gotowych za nieprawidłowe.

Rozdział 2

Zasady ujawniania zapasów nieprawidłowych.

§ 6. 1. Jednostka państwowa powinna bieżąco analizować stany zapasów maszyn (biorąc również pod uwagę stopień wykorzystania maszyn czynnych), materiałów i wyrobów gotowych oraz ujawniać zapasy nieprawidłowe.

2. Ujawnianie zapasów nieprawidłowych powinno następować zwłaszcza w toku inwentaryzacji, kontroli oraz społecznych przeglądów stanu gospodarki.

3. Jeżeli organ kontroli lub bank finansujący stwierdzi, że nie zostały we właściwym czasie ujawnione zapasy zbędne rzeczowych składników majątku obrotowego, jednostka państwowa jest obowiązana odprowadzić jednorazowo do budżetu centralnego kwotę odpowiadającą 40% wartości tych zapasów.

§ 7. 1. Jednostka państwowa powinna określić sposób rozporządzania nieprawidłowymi zapasami w ciągu 14 dni od daty ich ujawnienia.

2. Po upływie każdego półrocza państwowa jednostka gospodarcza jest obowiązana odprowadzić do budżetu centralnego kwotę odpowiadającą 15% wartości zapasów zbędnych według stanu na dzień 30 czerwca oraz 31 grudnia każdego roku. Przy ustalaniu należności budżetowej nie uwzględnia się wartości zapasów zbędnych, ujawnionych w ciągu półrocza poprzedzającego datę powstania należności.

3. Minister Finansów określi sposób ustalania rodzaju oraz wartości zapasów zbędnych rzeczowych składników majątku obrotowego podlegających sankcjom finansowym, o których mowa w § 6 ust. 3 oraz w § 7 ust. 2, jak też ustali zasady i tryb rozliczania przez jednostki państwowe wynikających z tego tytułu należności budżetowych.

4. Minister Finansów może określić wypadki, w których należność określona w ust. 2 ulega podwyższeniu w granicach do 40% wartości zapasów zbędnych.

5. Przepisy ust. 2 oraz § 6 ust. 3 nie dotyczą jednostek zaliczanych według klasyfikacji gospodarki narodowej do działu: handel wewnętrzny zaopatrzeniowy oraz do jednostek i zakładów budżetowych.

Rozdział 3

Wykorzystanie na własne potrzeby.

§ 8. 1. Jednostka państwowa powinna ujawnione materiały, stanowiące zapas nadmierny, wykorzystać przede wszystkim na własne potrzeby.

2. W razie przeznaczenia materiałów stanowiących zapasy nadmierne do wykorzystania na własne potrzeby jednostka państwowa obowiązana jest jednocześnie przeanalizować zakres planowanych dostaw takich samych materiałów oraz dokonać odpowiedniej korekty tych dostaw.

3. Korekta, o której mowa w ust. 2, powinna polegać na takim zmniejszeniu planowanych dostaw materiałów, aby ich realizacja przy planowanym zużyciu tych materiałów doprowadziła w jak najkrótszym czasie do ukształtowania się ich zapasów w granicach ustalonych norm, a w braku ustalonych norm — w granicach wielkości niezbędnej do prowadzenia działalności danej jednostki.

4. Jeżeli materiałów stanowiących zapas nadmierny nie można wykorzystać na potrzeby własne, należy je sprzedać w trybie określonym w § 11.

§ 9. W celu wykonania przepisów § 8 ust. 2 i 3 jednostka państwowa ma obowiązek rozwiązać lub zmienić umowy sprzedaży (dostawy) w trybie określonym ogólnymi warunkami umów sprzedaży i umów dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej w obrocie krajowym.

Rozdział 4

Tryb sprzedaży.

§ 10. Jednostka państwowa obowiązana jest sprzedać zbędne przedmioty uznane za zapas nieprawidłowy, nie zagospodarowane zgodnie z § 8.

§ 11. 1. Jednostka państwowa może sprzedać — bezpośrednio lub za pośrednictwem przedsiębiorstw handlowych — przedmioty, uznane za zapas nieprawidłowy, jednostce gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej oraz osobom fizycznym, w tym również zespołom rolników i rolnikom indywidualnym.

2. Jednostka państwowa kierująca do określonej jednostki gospodarki uspołecznionej lub nie uspołecznionej ofertę sprzedaży przedmiotów stanowiących nieprawidłowy zapas jest tą ofertą związana przez okres 30 dni.

3. Posiadacz zapasu nieprawidłowego może zaoferować maszyny i urządzenia do sprzedaży w drodze przetargu.

§ 12. Ceny na trudno zbywalne artykuły pełnowartościowe, stanowiące zapasy nieprawidłowe — które nie mogą być sprzedane według cen obowiązujących — mogą być ustalane przez sprzedającego w porozumieniu z kupującym.

§ 13. Po bezskutecznych próbach sprzedaży przedmiotów stanowiących zapas zbędny w ciągu co najmniej 90 dni od daty ich ujawnienia jednostka państwowa powinna podjąć decyzję w sprawie innego sposobu zagospodarowania zapasu, w szczególności w drodze przeznaczenia na surowce wtórne lub przekazania nieodpłatnego zgodnie z przepisami rozdziałów 6 i 7.

§ 14. Organizacje zaopatrzenia rzemiosła i spółdzielnie rzemieślnicze mogą kupować przedmioty stanowiące zapasy nieprawidłowe na równi z innymi jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Rozdział 5

Tryb najmu.

§ 15. 1. Jednostka państwowa może oddawać zbędne maszyny w najem jednostkom państwowym lub innym jednostkom gospodarki uspołecznionej na zasadach określonych w umowie stron.

2. Oddanie zbędnej maszyny w najem osobie nie będącej jednostką państwową lub inną jednostką gospodarki uspołecznionej dopuszczalne jest tylko za zgodą jednostki nadrzędnej lub w wypadkach przewidzianych w przepisach szczególnych.

§ 16. 1. Oddanie maszyny w najem jednostce państwowej lub innej jednostce gospodarki uspołecznionej następuje za czynszem w wysokości odpisów amortyzacyjnych.

2. Jeżeli wynajmujący zwolniony jest od obowiązku dokonywania odpisów amortyzacyjnych, za podstawę czynszu przyjmuje się wysokość tych odpisów obowiązujących przedsiębiorstwa państwowe.

3. W wypadkach określonych w § 15 ust. 2 czynsz najmu nie może być niższy od wysokości odpisów amortyzacyjnych.

Rozdział 6

Przekazywanie nieodpłatnie.

§ 17. 1. W zakresie określonym przez Ministra Finansów jednostka państwowa może przekazać nieodpłatnie jednostce państwowej przedmioty i urządzenia określone w § 1 ust. 1 i 2, innej zaś jednostce gospodarki uspołecznionej urządzenia określone w § 1 ust. 2 pkt 1.

2. Jednostka państwowa może przekazać nieodpłatnie zbędne przedmioty jednostce państwowej lub innej jednostce gospodarki uspołecznionej, a także organizacjom społecznym i stowarzyszeniom, jeżeli przedmioty te są potrzebne jednostce przejmującej na cele jej statutowej działalności oświatowej, naukowej, wychowawczej, szkoleniowej lub w zakresie pomocy społecznej albo w celu zwalczania klęsk żywiołowych.

3. Decyzje o nieodpłatnym przekazaniu podejmuje dyrektor przedsiębiorstwa.

Rozdział 7

Przeznaczenie na surowce wtórne (złom).

§ 18. 1. Jednostka państwowa przeznacza na surowce wtórne (złom) zbędne przedmioty:

- 1) posiadające wady albo
- 2) których nie wolno wprowadzać do obrotu po upływie terminu ważności lub których użycie mogłoby być niebezpieczne bądź które całkowicie utraciły wartość użytkową, albo
- 3) które są technicznie przestarzałe, a ich użycie lub eksploatacja przez jednostki państwowe lub jednostki

gospodarki uspołecznionej byłaby nieopłacalna nawet po przeprowadzeniu kapitalnego remontu lub przebudowy, albo

- 4) którymi nie rozporządzono w trybie określonym w rozdziałach 4—6.

2. W szczególności należy przeznaczyć na surowce wtórne (złom):

- 1) maszyny:

- a) zużyte technicznie co najmniej w 50% lub przestarzałe, gdy dalsza ich eksploatacja albo remont byłoby ekonomicznie nieuzasadnione, lub
b) gdy suma dokonanych odpisów amortyzacyjnych przewyższa wartość tych maszyn,

- 2) przedmioty pozostałe po produkcji zaniechanej lub w wyniku modernizacji produkcji albo zmian technologicznych produkcji.

3. Przed podjęciem decyzji o przeznaczeniu na surowce wtórne (złom) maszyn i urządzeń, które mogą znaleźć zastosowanie w rzemiośle, należy je zaoferować właściwej terenowo izbie rzemieślniczej.

4. Przed przeznaczeniem maszyn i innych przedmiotów na surowce wtórne (złom) należy dokonać ich rozbioru, jeżeli jest ona opłacalna, i wymontować z nich części nadające się do dalszego użytku.

5. Nie można przeznaczać na surowce wtórne (złom) przedmiotów posiadających wartość historyczną, naukową lub artystyczną. Przedmioty te należy sprzedać lub przekazać nieodpłatnie muzeom albo sprzedać przedsiębiorstwu skupującemu takie przedmioty lub innej upoważnionej jednostce.

§ 19. 1. Decyzję w sprawie przeznaczenia przedmiotów na surowce wtórne (złom) podejmuje kierownik jednostki państwowej, który — w razie potrzeby — może powołać komisję opiniodawczą.

2. Jednostka nadrzędna może zobowiązać jednostki podporządkowane do zawiadomienia jej o zamierzonym przeznaczeniu na surowce wtórne (złom) określonych przedmiotów; w tym wypadku podjęcie decyzji, o której mowa w ust. 1, wymaga uprzedniego zasięgnięcia opinii jednostki nadrzędnej. Brak opinii jednostki nadrzędnej w ciągu 14 dni od daty jej zawiadomienia oznacza, że nie zgłasza ona zastrzeżeń.

§ 20. 1. Przepisy określające zasady ustalania wartości użytkowej i przeznaczania na złom lub do rozbioru wydaje:

- 1) Minister Komunikacji w stosunku do:

- a) taboru kolejowego przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” i wagonów innych jednostek organizacyjnych, włączonych do ruchu sieci kolejowej tego przedsiębiorstwa,
b) statków powietrznych,
c) urządzeń specjalistycznych, używanych tylko w komunikacji kolejowej i lotnictwie cywilnym,
d) pojazdów samochodowych i przyczep,

- 2) Minister — Kierownik Urzędu Gospodarki Morskiej w stosunku do statków morskich i żeglugi śródlądowej,

- 3) Minister Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego w porozumieniu z Ministrem Nauki, Szkolnictwa Wyższego

go i Techniki w stosunku do aparatury naukowo-badawczej jednostek badawczych i rozwojowych.

- 4) Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w stosunku do ciągników, przyczep, maszyn i narzędzi rolniczych.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, Ministrowie: Komunikacji, Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego, Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz Minister — Kierownik Urzędu Gospodarki Morskiej wydają po uzgodnieniu z Ministrem Gospodarki Materiałowej oraz zainteresowanymi ministrami w drodze zarządzenia ogłoszonego w Monitorze Polskim.

Rozdział 8

Przepisy końcowe.

§ 21. 1. Minister Komunikacji w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami wydaje w drodze zarządzenia ogłoszonego w Monitorze Polskim przepisy określające zasady i tryb rozporządzania zbędnymi przedmiotami określonymi w § 1 ust. 4 pkt 7.

2. W wypadkach uzasadnionych szczególnymi względami gospodarczymi minister może ustalić odmienny tryb rozporządzania niektórymi przedmiotami stanowiącymi zapasy nieprawidłowe, z tym że zmiana trybu wymaga porozumienia z Ministrem Komunikacji, gdy odnosi się ona do przedmiotów określonych w § 1 ust. 4 pkt 7.

3. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki może określić odmiennie zasady rozporządzania przedmiotami kupionymi lub wytworzonymi w trybie pozainwestycyjnym w toku prac nad rozwojem nauki i techniki, jeżeli po zakończeniu tych prac przedmioty takie zakwalifikowane zostaną do dalszego wykorzystania jako środki trwałe.

§ 22. 1. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym, Centralnemu Związkowi Kółek Rolniczych, Centralnemu Związkowi Rzemiosła oraz zarządom organizacji społecznych dostosowanie przepisów obowiązujących w tych związkach i organizacjach do zasad określonych w niniejszej uchwale.

2. Przepisy Centralnego Związku Rzemiosła, wydane w myśl zalecenia przewidzianego w ust. 1, nie powinny dotyczyć przedmiotów wytwarzanych przez rzemiosło.

§ 23. 1. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 347 Rady Ministrów z dnia 4 października 1960 r. w sprawie planowania i gospodarowania zapasami w jednostkach gospodarki uspołecznionej,
2) uchwała nr 262 Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 1968 r. w sprawie rozporządzania przez jednostki gospodarki uspołecznionej niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi (Monitor Polski z 1968 r. Nr 35, poz. 245 i z 1969 r. Nr 10, poz. 94, Nr 31, poz. 228 i Nr 36, poz. 270),
3) decyzja nr 113 Prezydium Rządu z dnia 25 sierpnia 1970 r. w sprawie uproszczenia zasad zagospodarowywania zbędnych maszyn i urządzeń,
4) ust. 2.7 lit. b) i c) oraz ust. 2.8 i 2.9 załącznika do uchwały nr 171 Rady Ministrów z dnia 23 października 1970 r. w sprawie poprawy stopnia wykorzystania maszyn i urządzeń,

1) zarządzenie nr 2 Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1964 r. w sprawie zbytu przez jednostki gospodarki uspołecznionej przedmiotów nabytych na cele zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Monitor Polski Nr 5, poz. 24).

2. Przy sprzedaży zbędnych przedmiotów nie ma zastosowania przepis § 3 uchwały nr 43 Rady Ministrów

z dnia 8 marca 1967 r. w sprawie akwizycyjnej sprzedaży (dostawy) towarów przez jednostki gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 17, poz. 85).

§ 24. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz wojewodom (prezydentom miast stopnia wojewódzkiego).